

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 17 lipca 2017 r. – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG/Zentrale zur Bekämpfung
unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV**

(Sprawa C-430/17)

(2017/C 347/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Pytania prejudycjalne

1. Czy w odniesieniu do stosowania art. 8 ust. 4 dyrektywy 2011/83/EU ⁽¹⁾ dla zagadnienia, czy środek porozumiewania się na odległość (tutaj prospekt reklamowy z pocztówką zamówieniową) przewiduje ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas na przedstawienie informacji, ma znaczenie to,
 - a) czy dany środek porozumiewania się na odległość (generalnie) przewiduje ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas zgodnie ze swoim charakterem,

tudzież ma znaczenie to,
 - b) czy (konkretnie) w swoim kształcie wybranym przez przedsiębiorcę oferuje tylko ograniczoną przestrzeń lub ograniczony czas?
2. Czy w razie ograniczonej możliwości przedstawienia informacji w rozumieniu art. 8 ust. 4 dyrektywy 2011/83/UE ograniczenie informacji o prawie odstąpienia od umowy do informacji o istnieniu prawa odstąpienia od umowy jest zgodne z art. 8 ust. 4 i art. 6 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2011/83/UE?
3. Czy zgodnie z art. 8 ust. 4 i art. 6 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2011/83/UE jest zawsze wymagane również w przypadku ograniczonej możliwości przedstawienia informacji dołączenie do środka porozumiewania się na odległość przed zawarciem umowy na odległość formularza odstąpienia od umowy zawartego w części B załącznika I do dyrektywy 2011/83/UE?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 304, s. 64.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 20 lipca 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland/Taus Magamadov**

(Sprawa C-438/17)

(2017/C 347/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania: Taus Magamadov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym – w ramach transpozycji zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE upoważnienia rozszerzonego w porównaniu do poprzedzającego uregulowania – wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest niedopuszczalny, jeżeli wnioskodawcy w innym państwie członkowskim przyznano ochronę uzupełniającą, o ile uregulowanie krajowe z uwagi na brak krajowego uregulowania przejściowego znajduje zastosowanie także do wniosków złożonych przed dniem 20 lipca 2015 r.? Czy jest tak w każdym razie wtedy, gdy wniosek o udzielenie azylu podlega na podstawie art. 49 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 jeszcze całkowicie zakresowi stosowania rozporządzenia (WE) nr 343/2003?
- 2) Czy przepis przejściowy zawarty w art. 52 akapit pierwszy dyrektywy 2013/32/UE zezwala państwom członkowskim w szczególności na transpozycję rozszerzonego upoważnienia z art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE ze skutkiem wstecznym, w następstwie czego niedopuszczalne są także wnioski o udzielenie azylu złożone przed wejściem w życie dyrektywy 2013/32/UE i przed krajową transpozycją tego rozszerzonego upoważnienia, które jednak w momencie transpozycji nie zostały jeszcze ostatecznie rozstrzygnięte?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, Dz.U. L 180, s. 60.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Hamburg (Niemcy) w dniu 20 lipca 2017 r. – British American Tobacco (Niemcy) GmbH/Freie und
Hansestadt Hamburg**

(Sprawa C-439/17)

(2017/C 347/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: British American Tobacco (Germany) GmbH

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 7 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”), należy interpretować w ten sposób, że zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych zawierających środki aromatyzujące w jakichkolwiek komponentach nie obejmuje takich wyrobów tytoniowych, które z uwagi na środki aromatyzujące zawarte w ich komponentach mają aromat charakterystyczny w rozumieniu definicji tego pojęcia zawartej w art. 2 pkt 25 tej dyrektywy?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 7 ust. 14 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że ten przepis przejściowy obejmuje jedynie zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych o aromacie charakterystycznym zgodnie z art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy albo – też – zakaz wprowadzania do obrotu wyrobów tytoniowych, które w jakichkolwiek komponentach zawierają środki aromatyzujące, zgodnie z art. 7 ust. 7 zdanie pierwsze dyrektywy?